

سخنرانی های همگانی پاپ فرانسوا

تعمقی بر رستاخیز مسیح (بخش دوم)

خواهران و برادران صبح شما به خیر!

در تعلیم پیشین، بر رویداد رستاخیز عیسی، که زنان در آن نقش خاصی بازی کردند، پرداختیم. امروز مایلیم به قابلیت نجاتبخش رستاخیز بپردازیم. رستاخیز برای زندگی ما چه معنایی دارد؟ و چرا ایمان ما بدون آن بیهوده است؟

همانطور که یک خانه بر پی‌ریزی خود استوار است، ایمان ما بر مرگ و رستاخیز مسیح بنا شده است: اگر پی‌ریزی خانه از بین برود، تمامی خانه فرو می‌ریزد. عیسی که خود را به صلیب سپرده، بار گناهان ما را بر دوش گرفت، به ورطهٔ مرگ فرو شد و آنگاه در رستاخیز بر تمام اینها پیروز شده، کنارشان زد و راهی به سوی میلاد دوباره و زندگی تازه در برابر ما گشود.

پطرس قدیس تمامی این امور را در آغاز نامه‌اش خلاصه کرده است: «سپاس بر خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که از رحمت عظیم خود، ما را به واسطهٔ رستاخیز عیسی مسیح از مردگان، تولدی تازه بخشید، برای امیدی زنده و میراثی فساد ناپذیر و بی‌آلایش و ناپژمردنی» (اول پط ۱: ۳-۴).

این رسول به ما می‌گوید که با رستاخیز مسیح چیزی سراسر نوین روی داده است: ما از بردگی گناه آزاد شده و فرزندان خدا شده ایم که یعنی ما در حیات تازه زاده شده ایم. این امر کی برای ما به انجام رسید؟ در آیین تعمید. در زمان‌های قدیم تعمید بیشتر به صورت غوطه‌وری در آب انجام می‌شد. شخص تعمیدگیرنده، عریان به درون حوضچه تعمید پا می‌گذاشت و اسقف یا کشیش سه بار آب بر سر او می‌ریخت و او را در نام پدر، پسر و روح‌القدس تعمید می‌داد. آنگاه تعمید یافته از حوضچه بیرون آمده، لباس تازهٔ سفید رنگی می‌پوشید. به دیگر سخن او با غوطه‌رو ساختن خود در مرگ و رستاخیز مسیح، در حیاتی تازه به دنیا می‌آمد. او پسر خدا شده بود. پولس قدیس در نامه به رومیان می‌نویسد: "شما روح پسرخواندگی را یافته اید که به واسطهٔ آن ندا در می‌دهیم: "آبا، پدر" و روح، خود با روح ما شهادت می‌دهد که ما فرزندان خداییم" (روم ۸: ۱۵-۱۶).

آنچه در تعمید دریافت کرده ایم، خود روح است که به ما می‌آموزد و ما را وامی‌دارد تا به خدا بگوییم: "پدر و یا آبا! که یعنی "بابا". خدای ما چنین است، او برای ما پدر است. این وضعیت جدید را روح‌القدس در ما می‌آفریند. و این بزرگترین موهبتی است که ما از رستاخیز مسیح دریافت کرده ایم. بیش از این، خدا با ما مثل فرزندان رفتار کرده، ما را درک می‌کند، ما را می‌بخشد، حتی وقتی اشتباه می‌کنیم ما را در آغوش می‌کشد و ما را محبت می‌کند. اشعیای نبی در عقد عتیق تأکید می‌کرد که حتی اگر مادری فرزندش را فراموش کند، خدا هرگز ما را از یاد نخواهد برد. (اش ۴۹: ۱۵) و این زیباست!

با این حال این رابطهٔ فرزندخواندگی با خداوند، گنجی نیست که در باید گنج خانه بماند، بلکه باید بر آن افزود. این رابطه باید هر روز با شنیدن کلام خدا، نیایش و شرکت در آیین‌ها، به خصوص با توبه و آیین‌سپاسگذاری و با محبت تغذیه شود. ما می‌توانیم مثل کودکان زندگی کنیم، و این شایستگی ما است! ما از شایستگی کودکان برخورداریم. ما باید همچون کودکان راستین رفتار کنیم. این یعنی اجازه دهیم مسیح هر روز ما را دگرگون کند، و با خویش مطابقت دهد. این یعنی تلاش برای مسیحی زیستن. تلاش در پیروی از او با وجود دیدن ناتوانی‌ها و محدودیت‌هایمان. وسوسهٔ اینکه خدا را در حاشیه بگذاریم تا خودمان در مرکز باشیم همیشه در کمین است، و تجربهٔ گناه، به فرزندخواندگی خدا و زندگی مسیحی‌مان آسیب می‌رساند. به همین دلیل باید شجاعتی ایمانی داشته باشیم تا این ذهنیت را که می‌گوید: "خدا ضروری نیست، او برای تو مهم نیست" کنار بزنیم. درست برعکس است: با زندگی به عنوان فرزندان خدا، بدون نومییدی در هنگام کوتاهی‌ها و گناهان، تنها با احساس دوست

داشته شدن از طرف او، زندگی ما نو خواهد شد، زندگی ای که با آرامش و شادی تازه می‌شود. خدا قدرت ماست! خدا امید ماست!

خواهران و برادران عزیز، در داشتن این امید استوار، ما باید نخستین باشیم، ما باید نشانه دیدنی، روشن و تابان این امید برای همگان باشیم. خداوند برخاسته، امیدی است که هرگز از دست نمی‌رود و هرگز ناامید نمی‌کند. (روم ۵: ۵) امید، امید خداوند! ما را سرافکنده نمی‌کند، چه امیدها که در زندگی ما ناپدید می‌شوند؟ چه آرزوهای قلبی که به هیچ سرانجامی نمی‌رسند؟ امید ما مسیحیان قوی است، سالم و کامل، روی زمینی که خدا ما را به راه رفتن روی آن فراخوانده و این امید تا بینهایت گشوده است چرا که بر خداوند بنا شده که همیشه وفادار است. نباید فراموش کنیم که: خدا همیشه به ما وفادار است. برخاستن با مسیح در رستخیز، میراث فسادناپذیر هدیه ایمان؛ ما را برمی‌انگیزد که کارهای خدا را بیشتر جست، بیشتر به او اندیشیده و بیشتر نیایش کنیم.

مسیحی بودن تنها اطاعت از دستورات نیست بلکه به معنی در مسیح بودن، مثل او فکر کردن، مثل او عمل کردن و مثل او محبت کردن است. به این معنی است که به او اجازه دهیم زندگی ما را در اختیار گرفته آن را تغییر داده، دگرگون سازد و آنرا از تاریکی بدی و گناه رها سازد.

خواهران و برادران عزیز، بیایید به آنان که دلیل امیدی که در ما هست را می‌پرسند، مسیح برخاسته را نشان دهیم (اول پط ۳: ۱۵). بیایید او را با بیان کلام نشان دهیم، اما و رای همه چیز، با زندگی‌ها مان به عنوان مردمان رستخیز کرده. بیایید شادی فرزند خدا بودن را نشان دهیم، زیستن در مسیح به ما آزادی راستین می‌بخشد، آزادی‌ای که ما را از بندگی شرّ نجات می‌دهد، از بند گناه و مرگ! باشد که هم در تعهدات و هم در تلاشهای روزانه-مان، با نگاه به سرزمین آسمانی، نوری نو و قوتی تازه بیابیم.

این خدمتی است با ارزش که باید تقدیم جهانمان کنیم، جهانی که مدتهاست نمی‌تواند نگاهش را به بالا بدوزد، و بیش از این نمی‌تواند چشمانش را به سوی خدا برافرازد.

درخواست دعا برای مردم ایران، قربانیان زلزله سه شنبه ۹ آوریل

خبر زلزله شدیدی که جنوب ایران را لرزاند و باعث مرگ و زخمی شدن بسیاری و نیز صدمات سنگین شده را دریافت کردم. برای قربانیان دعا کرده و نزدیکی خود را با رنجدیدگان این فاجعه اعلام می‌کنم. بیایید برای تمامی این برادران و خواهران در ایران دعا کنیم.

۱۰ آوریل ۲۰۱۳

میدان سنت پیتر